

Zdravíme všechny děti, už se těšíme, až se zase sejdeme a posíláme příběh o Martinovi, písničku, kterou se učíme ve školce a kterou si určitě brzy společně zazpíváme a pár úkolů, abyste se doma nenudily!

Legenda o svatém Martinovi

Kdysi dávno se v rodině statečného vojáka narodil syn, kterému dali jméno Martin.

Otec si vždy přál, aby byl z Martina statečný voják, jako byl on sám. Ale Martin nerad bojoval, rád si hrál se zvířátky a rád si povídal s lidmi. Když ale vyrostl, otec jinak nedal a tak se Martin stal vojákem. Bojoval v mnoha bitvách. Bojovat se Martinovi vůbec nelíbilo a tak se rozhodl, že se vrátí domů. Byl chladný podzim, jako teď, foukal studený vítr a dokonce začal padat první sníh. Martin v dálce uviděl velké město a přijel až k jeho bráně. U brány uviděl žebráka, který byl celý prochladlý, hladový a prosebně hleděl na Martina. Martin u sebe neměl jídlo ani peníze, seskočil však z koně, rozsekl plášť na dvě poloviny a jednu podal žebrákovi.

Ten se do pláště zabalil a vděčně se na Martina podíval a usmál. Večer Martin tvrdě usnul a zdál se mu zvláštní sen. Ve snu uviděl žebráka, kterého doprovázeli andělé.

Žebrák Martinovi moc děkoval a požádal ho, aby i nadále pomáhal lidem, kteří to potřebují, že jich je na světě mnoho. Když se ráno Martin probudil, pokračoval ve své cestě domů. Tam potom založil klášter a pomáhal chudým a potřebným lidem. Později jej pro jeho laskavost, dobrotu a moudrost zvolili biskupem. Martin nechtěl

tak vysokou hodnost přijmout a schoval se proto do chléva k husám. Jenže když ho lidé začali hledat, husy spustily takový křik, že Martina prozradily. Zde vznikla tradice svatomartinského pokrmu – pečené husy.

Svátek svatého Martina

Svátek svatého Martina byl v kalendáři považován za konec hospodářského roku.

Končila pastva a pastýři dostávali svou odměnu, hospodyně pekly martinské pečivo..

O sv. Martinu se život odstěhoval definitivně z polí do stavení a do stodol, kde se

mlátilo a čistilo uskladněné obilí. Brzké stmívání a chlad zahnal do tepla světlic pracující muže a ženy, ale hlavně děti, které naslouchaly vyprávění pohádek a pověstí. Předlo se, muži opravovali dřevěné nářadí,

vyřezávali nové a do takové světnice se vešlo i pletení ošatek a košíků a březových košťat. I v dnešní době se v některých zemích 11. listopadu objevují průvody lidí s lampiony a lucernami, které doprovázejí jezdce s mečem a pláštěm. Jezdec představuje Martina, kterého si lidé tímto způsobem připomínají.

UŽ MARTIN NA BÍLÉM KONI

Už Martin na bílém koni, už zase přijíždí
 k nám, ve-se-le podkúvky zvoní, jede k nám
 zas bí-lý pán. Po-sí-lá ho svatý Petr,
 ať zí-mu o- hlá-sí včas, ze skříně vytáhnem
 svetr, bu- de se nám ho-dit zas.

Máme teď jediné přání, ať brzy napadá sníh, ať na bobech a na saních řídit můžem na kopcích.

Ať honem andílci v nebi roztrhají peřinu, nechceme déle už čekat, těšíme se na zimu.

PRANOSTIKY:

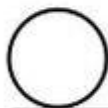
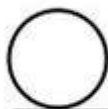
- NA SVATÉHO MARTINA KOUŘÍ SE NÁM Z KOMÍNA.
- NA SVATÉHO MARTINA DOBRÁ BÍLÁ PEŘINA.
- SVATÝ MARTIN PŘIJÍŽDÍ NA BÍLÉM KONI.

- NA SVATÉHO MARTINA DRŽ SE, SYNKU, KOMÍNA.
- NA SVATÉHO MARTINA PLÁČE HUSÍ RODINA.

Pracovní list
S PIERÁČKY

Martin na bílém koni

Přijede-li Martin
na bílém koni,
metelice za metelící
se honí.

